

IDEFISC®

Juridische nieuwsbrief: verschijnt driemaandelijks

© IDEFISC Internationale vereniging met wetenschappelijk doel - Nummer : 108 - Afgiffekantoor: Brussel V - september 2019 - info@idefisc.be

Editoriaal

Zonder regering, geen nieuwe belastingen

Officiële instanties, zoals het Planbureau, maken zich zorgen over het feit dat er nog steeds geen regering is en zien, terecht, dat het begrotingstekort maar blijft stijgen.

Dat is ongetwijfeld een gevolg van een gebrek aan moed van de vorige regering die nooit iets gedaan heeft om de uitgaven te doen dalen en van gebruikelijke begrotingstechnieken van een uittrekkende regering die de lasten voor de toekomst laat.

Maar we kunnen er zeker van zijn dat de volgende regering, welke dat ook zal zijn, niet meer moed zal hebben voor wat betreft de uitgaven, want het verworven of nog te winnen electoraal achterban moet behouden worden. We moeten er maar het beste van maken: de begroting van de Staat zal nooit verbeteren, want we hebben het over een

“bodemloos vat” dat nooit zal gevuld geraken.

In afwachting kunnen we ons troosten met het feit dat er geen verhoging is zolang er geen nieuwe regering is, en dat het ontbreken van een parlementaire meerderheid bijna altijd de invoering van nieuwe belastingen belemmert.

De belastingplichtigen verliezen ongetwijfeld niets door te moeten wachten aangezien er op een dag wel een nieuwe regering zal geïnstalleerd worden en dat die regering op die dag, zoals gewoonlijk, zal zeggen dat het in de onmogelijkheid verkeert om zijn uitgaven te verlagen, met uitzondering misschien van een paar besparingen op de werkingskosten zoals ze dat noemen, terwijl ze op geen enkele manier zullen voldoen aan de definitie

van *“besparingen”*. Deze besparingen veronderstellen in een normale begroting, met andere woorden het budget van huishoudens en niet dat van de Staat, dat er een beetje geld op de kant wordt gezet. In het beste geval zou het kunnen gaan over de schrapping van bepaalde uitgaven. Maar voor een regering is wat men noemt een *“besparing”*, eenvoudigweg het feit van het niet meer verhogen van de uitgaven. Wanneer men het geld van anderen beheert, zoals regeringen dat doen, dan is men snel tevreden...

Thierry AFSCRIFT

De klauwen van de beer

Pers en etatisme

Het is altijd vreemd om te zien welk, zeer bijzonder, prisma de meeste journalisten gebruiken wanneer ze fiscale vragen beginnen te stellen. Alles wordt altijd, of toch bijna, bekeken vanuit het standpunt van de fiscus, met andere woorden van de autoriteit.

Wanneer men aankondigt dat een conjunctureel element automatisch een vermindering van inkomsten met zich meebrengt voor de Staat, leest men over het algemeen een titel in de zin van *“België verliest 200 miljoen”*. Diezelfde waarheid zou onder de titel *“De Belastingplichtigen winnen 200 miljoen”* kunnen voorgesteld worden. Maar niemand heeft ooit dergelijke titel gezien, alsof, a priori, de fondsen die in de Schatkist binnenkomen daar goed zitten of nuttiger lijken dan wanneer ze in de handen van economische actoren of werknemers zouden zitten.

Deze systematische pro-Staat visie is verrassend als men weet dat de journalisten zelf ook belastingplichtigen zijn die er vaak veel aandacht aan besteden om het bedrag van hun belastingen te verlagen door alle wettelijke middelen te gebruiken zoals, bijvoorbeeld, het systeem van het innen van auteursrechten gebruiken, dat veel minder zwaar belast wordt dan de vergoedingen. Als dit hen 2.000 € kan doen winnen, vertellen zij dan aan hun vrienden dat *“België 2.000 € verloren heeft”*?

Editoriaal

Zonder regering, geen nieuwe belastingen	1
Elke drie jaar de onroerende schenkingen verdelen en zijn persoonlijke onderneming schenken: veranderingen in het Waals Gewest	4
Wederzijdse administratieve bijstand, « gegroepeerde aanvragen » en « phishing operation »: Zwitserland komt terug op haar praktijk inzake internationale samenwerking.	5
Einde van de dubbele belasting van Franse dividenden	7
Schenkingen online via erkende betaalplatformen zijn voortaan fiscaal aftrekbaar	8
Einde van de dubbele belasting binnen de Europese Unie sinds 1 juli 2019	9
Nieuwe verhogingen van het minimum van belastbare winsten in geval van het ontbreken van of laattijdige indiening van aangifte door een onderneming	11

Elke drie jaar de onroerende schenkingen verdelen en zijn persoonlijke onderneming schenken: veranderingen in het Waals Gewest

Om een gebouw te schenken dat bestemd is voor de uitoefening van het beroep van de schenker, blijkt het vaak opportuun om beroep te doen op de fiscale voorkeursbepalingen die de schenking van handelsondernemingen onderwerpen aan 0% registratierechten.

Wanneer een gebouw niet bestemd is voor professionele activiteiten, maar privé is en dit via schenking zal overgedragen worden, dan is het aan te raden dit elke drie jaar in verdeelde opeenvolgende schijven te doen teneinde deze schenking onder de minst hoge tarieven van registratierechten onder te brengen (vb.: 3% voor een onroerende schenking met een waarde van 150.000 €, in rechte lijn).

Elke drie jaar wordt de berekeningsbasis van de rechten die verschuldigd zijn op onroerende goederen « *opnieuw op nul gezet* », wat het mogelijk maakt om opnieuw de laagste schijf te gebruiken voor een nieuwe geplande schenking.

Volgens de waarde van het gebouw, het aantal schenkers en het aantal begiftigden dan lijkt het zo mogelijk de totaliteit of een groot deel van een niet-professioneel gebouw via schenking over te dragen aan een tarief van 3% en deze uit de massa die onderworpen is aan successierechten.

“

Het feit een gebouw te integreren in een schenking van een persoonlijke onderneming heeft dus voortaan geen invloed meer op de fractionering van onroerende schenkingen elke drie jaar, en deze wetgevende incoherentie zal de onroerende vermogensplanning dus niet meer hinderen wanneer het onroerend vermogen zowel professioneel als privé is.

”

Bijvoorbeeld, een onverdeeld gebouw kan volledig geschonken worden door twee ouders aan hun twee kinderen, mits de toepassing van het tarief van 3% indien de waarde van dat gebouw 600.000 € niet overschrijdt.

Dit progressievoorbehoud van een termijn van drie jaar was evenwel gericht op zowel de privé-gebouwen als de bedrijfsgebouwen,

terwijl deze laatste terzelfdertijd konden overgedragen worden als de persoonlijke onderneming waarvoor ze bestemd waren, wat enkel de toepassing van een verlaagd tarief van 0% met zich mee zou brengen. Met deze bedrijfsgebouwen werd evenwel rekening gehouden voor de berekening van het progressievoorbehoud van drie jaar, en dit op volledig onlogische wijze.

Sinds kort is dit progressievoorbehoud, die de opeenvolgende schenkingen van gebouwen die tijdens drie opeenvolgende jaren werden gedaan tussen dezelfde partijen bij elkaar optelt, in het Waals Gewest niet meer van toepassing op schenkingen van bedrijfsgebouwen die dus niet meer in de triënnale globalisering.

Artikel 137 van het Waalse Wetboek van registratierechten werd inderdaad gewijzigd om te voorzien dat de waarden van gebouwen die in aanmerking moeten genomen worden, de waarden zijn die als inningsgrondslag werden gebruikt gedurende de drie vorige jaren. Als één van de geschonken gebouwen een bedrijfsgebouw is dat overgedragen werd in het kader van een schenking van onderneming (schenking onderworpen aan een tarief van 0% in het Waals Gewest), dan zal dit bedrijfsgebouw niet in aanmerking worden genomen alsof het deel uit maakt van een daaropvolgende schenking voor de berekening van de termijn van drie jaar en de toepas-

sing van het progressievoorbehoud, aangezien de waarde van het gebouw niet gebruikt wordt als inningsgrondslag.

Het feit een gebouw te integreren in een schenking van een persoonlijke onderneming heeft dus voortaan geen invloed meer op de fractionering van onroerende schenkingen elke drie jaar, en deze wetgevende incoherentie zal de onroerende vermogensplanning dus niet meer hinderen wanneer het onroerend vermogen zowel professioneel als privé is.

Deze belangrijke maatregel is op 3 september 2018 in werking getreden.

Séverine SEGIER

Wederzijdse administratieve bijstand, « gegroepeerde aanvragen » en « phishing operation »: Zwitserland komt terug op haar praktijk inzake internationale samenwerking.

Met een arrest van 26 juli 2019 heeft de Zwitserse Federale Rechtbank geoordeeld dat Zwitserland de persoonsgegevens van houders van meer dan 40.000 rekeningen die geopend werden bij de UBS-bank, meestal tussen 2006 en 2008, mocht doorgeven aan de Franse belastingautoriteiten.

De Direction générale des finances publiques (DGFîP) van het Ministère français de l'Action et des Comptes publics had in mei 2016 een aanvraag ingediend tot wederzijdse administratieve bijstand bij de Zwitserse autoriteiten. De DGFîP baseerde zich, in deze context, op een lijst van meerdere duizenden rekeningnummers van klanten van de Zwitserse UBS-bank die de Franse belastingautoriteiten hadden gekregen van de Duitse belastingautoriteiten, na een huiszoeking in de Duitse kantoren van de bank.

De Franse autoriteiten waren van mening dat de bedragen die op

deze rekeningen gestort werden meer dan 11 miljard Zwitserse franken bedroegen. Zij wilden dus de namen, geboortedata, meest recente adressen en het saldo van deze rekeningen tussen 2010 en 2015 krijgen, met de bedoeling na te gaan of hun houders weldege-lijk hun fiscale verplichtingen in Frankrijk hadden nagekomen.

De Administration fédérale suisse des contributions (AFC) had de levering van de gevraagde informatie toegestaan. Daarop heeft UBS de zaak voor de Zwitserse Federale Rechtbank (TAF) ahangig gemaakt, uit schrik dat de gevraagde gegevens door de Franse autoriteiten zouden gebruikt worden in het kader van een repressieve procedure die in Frankrijk werd geopend tegen de bank voor "illegale bankwerving" en "witwassen verzwaard met fiscale fraude".

De TAF had de beslissing van de AFC vernietigd met als reden dat de aanvraag voor wederzijdse bijstand van Frankrijk de redenen niet voldoende verduidelijkte, wat deed denken dat de houders van rekeningen in Zwitserland bij UBS hun fiscale verplichtingen in Frankrijk hadden geschonden.

Het arrest van de Federale Rechtbank van 26 juli 2019 beslecht het beroep van de AFC tegen deze beslissing. De federale rechtsmacht heeft geoordeeld dat de aanvraag tot wederzijdse administratieve bijstand geen "phishing" opera-

tie was, omdat “de elementen die Frankrijk aanhaalt het mogelijk maken te besluiten tot vermoeden van onwettig gedrag, namelijk dat een deel van de houders van de betrokken rekeningen Franse belastingplichtigen zouden zijn die hun fiscale verplichtingen niet gerespecteerd hebben”.

De Franse autoriteiten hadden hieromtrent enkel laten gelden dat 10.000 van de rekeningen die betrokken waren bij de aanvraag tot wederzijdse bijstand niet aangegeven werden in Frankrijk. De DGFIP oordeelde dat deze vaststelling een “voldoende motief” inhield om de aanvraag tot wederzijdse bijstand, die de vorm aannam van een “gegroepeerde aanvraag”, zijnde aan een aanvraag gericht op het verkrijgen van de identificatie van alle burgers van de verzoekende Staat die houder zijn of waren van een rekening bij de betrokken bank, te rechtvaardigen.

De beslissing van de hoogste Zwitserse rechtsmacht kan dus verwonderlijk lijken. In werkelijkheid bevestigt ze een recente rechtspraak die in dezelfde zin een aanvraag tot wederzijdse administratieve bijstand had beslecht die deze keer werd ingediend door de Duitse autoriteiten, gebaseerd op dezelfde lijst van rekeningen die geopend werden bij UBS en verkregen werden in dezelfde omstandigheden.

We hebben lange tijd gedacht dat de Zwitserse wetgeving en praktijk de Zwitserse bankinstellingen en fi-

nanciële instellingen beschermden voor “gegroepeerde aanvragen”. Vandaag moeten we vaststellen dat de tijden veranderd zijn....

Sinds de inwerkingtreding, op 1 februari 2013, van de federale Wet op de internationale administratie bijstand in fiscale zaken (LAAF) aanvaardt Zwitserland inderdaad om gevolg te geven aan dergelijke “gegroepeerde aanvragen”, wanneer ze betrekking hebben op feiten na deze datum.

We kunnen al opmerken dat de periode waarop de Franse aanvraag tot wederzijdse bijstand betrekking had, startte op een datum van voor deze inwerkingtreding, aangezien Frankrijk het saldo van de UBS-rekeningen wilde krijgen waarvan zij het nummer hadden gekregen van de Duitse autoriteiten, tussen 2010 en 2015 ...

Meer fundamenteel, het is de methodologie van de aanvraag tot wederzijdse bijstand en haar validering door de Zwitserse rechtsmacht die in dit geval in vraag worden gesteld. De aanvraag die de Franse autoriteiten tot de Zwitserse autoriteiten hebben gericht geen aanvraag tot wederzijdse bijstand als dusdanig is, ook al werd deze geformuleerd onder de vorm van “gegroepeerde aanvraag”. In de becommentarieerde zaak zijn de Franse autoriteiten duidelijk overgegaan tot een “phishing” operatie (of “aanvraag in bulk” volgens de Zwitserse praktijk), aangezien zij in werkelijkheid enkel bankrekeningnummers bevatten, zonder

meer “vermoedens” van “fraude” te kunnen doen gelden die de aanvraag tot wederzijdse bijstand hadden kunnen rechtvaardigen.

Wat de “phishing” operaties betreft, zij worden verboden door het Protocol bij het Verdrag (“hengelen naar inlichtingen”). Zal deze protocollaire beperking voldoende zijn om België te verhinderen op zoek te gaan naar informatie? We kunnen dit betwijfelen, aangezien juist de Zwitserse Federale Rechtbank in haar arrest van 26 juli 2019 geoordeeld heeft dat de aanvraag voor wederzijdse administratieve bijstand geen “phishing” operatie was terwijl dit in werkelijkheid weldegelijk één was.

Hoe kunnen we zeggen in eenzelfde situatie dat de autoriteit die om administratieve bijstand vraagt “voldoende gegevens” heeft gegeven om vast te stellen dat een groot deel van de houders van de rekeningen die geïdentificeerd werden in de aanvraag “redelijkerwijs” konden vermoed worden fiscale fraude te hebben gepleegd, wat trouwens ook door de Federale Rechtbank

werd gezegd in haar arrest van 26 juli 2019?

Echter, als het juist is dat sinds de revisie van het Verdrag ter Preventie van de Dubbele Belasting die Zwitserland verbindt met Frankrijk, de aanvragen tot wederzijdse administratieve bijstand toegelaten mogen worden zelfs als zij enkel steunen op bankrekeningnummers, toch is het nog nodig dat dergelijke aanvragen voldoende details bevatten en dat de autoriteiten van de verzoekende Staten “substantiële” “aanwijzingen van fraude” aanleveren die de gevraagde wederzijdse bijstand rechtvaardigen.

We zullen zonder twijfel lang naar dergelijke aanwijzingen zoeken...

Zoals één van de rechters van de Federale Rechtbank heeft toegegeven, “er waait een nieuwe wind in de fiscale samenwerking” in Zwitserland. De restrictieve interpretaties die lang door de Zwitserse Confederatie werden gehanteerd, behoren voortaan tot het verleden.

Vele Staten die zelf ook wilden overgaan tot dergelijke “phishing” operaties zaten ongeduldig te wachten op de beslissing van de Federale Rechtbank. We weten dat de Staat Israël, als voorbeeld, in maart 2019 eenzelfde aanvraag aan Zwitserland heeft gericht.

België en Zwitserland zijn verbonden door een verdrag van 28 augustus 1978. Op 10 april 2014 hebben de twee Staten een addendum aan dit

verdrag getekend. Dit is van kracht sinds 1 januari 2018. Inzake de uitwisseling van informatie werd er voorzien dat de Staten niet alleen de informatie zullen uitwisselen die nodig is voor een regelmatige toepassing van het Verdrag, maar voortaan ook de informatie die *“waarschijnlijk belangrijk [...] zal zijn voor de administratie op de toepassing van de interne [fiscale] wetgeving [...] in die mate dat de belasting die zij voorziet niet tegenstrijdig is met het Verdrag”*.

We anticiperen reeds de interpretatieproblemen die deze passage van het Verdrag zeker met zich mee zullen brengen, rekening houdend met de onnauwkeurigheid van de gebruikte termen.

Wat de “phishing” operaties betreft, zij worden verboden door het Protocol bij het Verdrag (“hengelen naar inlichtingen”). Zal deze protocollaire beperking voldoende zijn om België te verhinderen op zoek te gaan naar informatie? We kunnen dit betwijfelen, aangezien juist de Zwitserse Federale Rechtbank in haar arrest van 26 juli 2019 geoordeeld heeft dat de aanvraag voor wederzijdse administratieve bijstand geen “phishing” operatie was terwijl dit in werkelijkheid weldegelijk één was.

Mélanie DAUBE &
Jonathan CHAZKAL

Einde van de dubbele belasting van Franse dividenden

De rechtspraak geeft eindelijk gelijk aan Belgische aandeelhouders van Franse vennootschappen van wie de dividenden twee keer belast worden.

Een dividend van Franse oorsprong die door een privépersoon die inwoner is van België verkregen wordt, wordt aan de bron belast in Frankrijk, maar wordt daarnaast in België ook onderworpen aan roerende voorheffing.

De Belgische belastingadministratie weigert echter sinds vele jaren om de Franse inhouding aan de bron op de roerende voorheffing te verrekenen zodat de dividenden twee keer belast worden.

Voor een wet van 1988 werd de dubbele belasting vermeden door de verrekening van een “forfaitair buitenlands belastingkrediet” (FBB): de administratie verrekenende de bronbelasting op de Belgische voorheffing, wat de dubbele belasting vermeerde.

De wet van 1988 heeft het forfaitair buitenlands belastingkrediet geschrapt voor privé-investeerders, in strijd met het Verdrag ter Preventie van de Dubbele Belasting dat werd afgesloten tussen België en Frankrijk om het voor

de Belgische inwoners die dividenden van Franse oorsprong ontvangen hebben die onderworpen werden aan een inhouding aan de bron in Frankrijk de mogelijkheid te geven de belasting die in België verschuldigd is te verlagen ten belope van een forfaitair buitenlands belastingkrediet onder de voorwaarden die vastgelegd werden door de Belgische wetgeving *zonder dat dit belastingkrediet lager mag zijn dan 15% van het nettobedrag van het dividend.*

De administratie heeft zich nog niet neergelegd bij deze nieuwe rechtspraak.

In dit stadium zal elke aandeelhouder aangeraden worden na te gaan of hij een vordering kan indienen die gebaseerd is op deze nieuwe rechtspraak teneinde de terugbetaling van de Belgische belasting die onterecht geïnd werd, te bekomen.

Sindsdien heeft de rechtspraak altijd het voordeel van de verrekening van een forfaitair buitenlands belastingkrediet geweigerd, door te weigeren om rekening te houden met het preventieve Verdrag en door te oordelen dat België het

FBB wettelijk had kunnen verbieden voor de privé-investeerders.

In 2017 heeft het Hof van Cassatie echter erkend dat de dubbele belasting van dividenden van Franse oorsprong strijdig is met het preventieve Verdrag dat tussen Frankrijk en België werd afgesloten en heeft de belastingplichtigen in het gelijk gesteld, zich hiervoor baserend op de voorrang van het internationaal recht op het nationaal recht.

Deze rechtspraak werd gevolgd door het Hof van Beroep van Brussel, dat de voorrang van het Verdrag ter Preventie van de Dubbele Belasting op het Belgische intern recht erkent.

De administratie heeft zich nog niet neergelegd bij deze nieuwe rechtspraak.

In dit stadium zal elke aandeelhouder aangeraden worden na te gaan of hij een vordering kan indienen die gebaseerd is op deze nieuwe rechtspraak teneinde de terugbetaling van de Belgische belasting die onterecht geïnd werd, te bekomen.

Pascale HAUTFENNE

Schenken online via erkende betaalplatformen zijn voortaan fiscaal aftrekbaar

In het digitaal tijdperk doen erkende instellingen meer en meer beroep op “online” platformen om schenkingen te bekomen. Tot op heden konden de schenkingen die via een online betaalplatform werden uitgevoerd echter geen voorwerp uitmaken van een belastingvermindering.

“Een schenking die uitgevoerd wordt op een online betaalplatform komt eerst terecht op de rekening van dat platform om daarna gestort te worden aan de erkende organisatie. Hierdoor kon de voorziene belastingvermindering niet worden toegepast op bepaalde elektronische betalingen die via Mollie, Paypal of Stripe werden uitgevoerd. Dit is niet logisch”, onderlijnt de Minister van Financiën.

Om dit probleem te verhelpen, heeft de belastingadministratie op vraag van de Minister van Financiën onderzocht of de schenkingen die een schenker stortte via een online betaalplatform aan een erkende instelling in aanmerking konden komen voor de belastingvermindering die voorzien is in artikel 14533 van het WIB92.

Dit onderzoek heeft opgeleverd dat deze manier van schenkingen doen in aanmerking kon komen voor de voorgenoemde belastingvermindering als de voorwaarden die in de circulaire AGFisc nr. 42/2014 van 16/10/2014 betreffende online schenkingen of schenkingen via het internet strikt gerespecteerd worden.

“

Mits het respecteren van deze voorwaarden zal diegene die een schenking doet van minimum 40 euro aan een erkende organisatie via een online betaalplatform zoals Paypal of Mollie, voortaan kunnen genieten van een belastingvermindering van 45% van dat bedrag.

”

Om van deze vermindering te kunnen genieten, vereist de circulaire dat de schenking werd gestort aan een “*erkende instelling*”, dat het bedrag van de schenking “*minimum 40 euro bedraagt*” en dat het op “*definitieve en onherroepelijke wijze*” gestort werd.

Het is ook vereist dat de “*identificatie van de schenker*” mogelijk is en dat de erkende instelling “*de schenking registreert in haar boekhouding (zodat zowel de identiteit van de schenker als het initiële overgeschreven bedrag duidelijk te verifiëren zijn door*

zowel de instelling als de Administratie)”.

Mits het respecteren van deze voorwaarden zal diegene die een schenking doet van minimum 40 euro aan een erkende organisatie via een online betaalplatform zoals Paypal of Mollie, voortaan kunnen genieten van een belastingvermindering van 45% van dat bedrag.

Chloé BINNEMANS

Einde van de dubbele belasting binnen de Europese Unie sinds 1 juli 2019

De (EU) richtlijn 2017/1852, omgezet naar Belgisch recht door een wet van 2 mei 2019, heeft een nieuwe procedure ingesteld die erop gericht is om een einde te maken aan situaties van dubbele belasting in de Europese Unie.

In een geglobaliseerde wereld komt het vaak voor dat ondernemingen en particulieren hun activiteiten in meerdere Staten uitoefenen. Deze economische ontwikkeling brengt een risico op dubbele belasting met zich mee, in de mate dat eenzelfde inkomen twee keer zou kunnen belast worden door twee verschillende landen.

Elke Staat kan niet alleen de inkomsten die gerealiseerd worden haar grondgebied belasten, maar ook deze die verkregen werden door haar burgers overal in de wereld.

Om deze situaties te vermijden en de internationale handel te bevorderen, hebben de Staten tussen hen en op bilaterale wijze Verdragen ter Preventie van de Dubbele Belasting (DBV) afgesloten. Deze laatste duiden of de Woonstaat of de Bronstaat de bevoegdheid heeft om een bepaald inkomen te belasten.

Toch zijn er ondanks alles nog situaties van dubbele belasting die

voortkomen uit divergenties in de interpretatie of toepassing van de DBV. Iemand kan bijvoorbeeld als “inwoner” gekwalificeerd worden in twee verschillende Staten en daarom dubbel belast worden op zijn inkomsten.

Deze nieuwe Richtlijn is van toepassing op bezwaren die ingediend worden na 1 juli 2019, betreffende inkomsten verkregen tijdens een belastbare periode startend vanaf 1 januari 2018.

Door elk risico op dubbele belasting uit te schakelen, versterkt deze nieuwe regeling de rechtszekerheid binnen de Europese Unie. De economische groei en investeringen zullen er alleen maar nog meer door gestimuleerd worden.

Voor 1 juli 2019, de datum van de inwerkingtreding van de Richtlijn, konden de belastingplichtigen die slachtoffer waren van een dubbele belasting enkel een aanvraag tot minnelijke schikking indienen. De betrokken Lidstaten waren dan verplicht om “te proberen” een akkoord te vinden om het geschil op te lossen. Als daar niet in slaagden, konden ze beslissen om de dubbele belasting te behouden.

Sinds 1 juli 2019 is er een nieuwe procedure van toepassing. De Lidstaten zijn voortaan verplicht om het geschil te regelen en de dubbele belasting af te schaffen.

De middelenverbintenis is overgegaan in een resultaatsverbintenis.

Concreet verloopt de procedure in drie fasen.

Tijdens de eerste fase dient de benadeelde belastingplichtige een **bezwaar** in bij de betrokken nationale autoriteiten. Hij heeft daarvoor een termijn van drie jaar vanaf de kennisgeving van de handeling die leidt tot een dubbele belasting.

Daarna komt de tweede fase, de **procedure van onderling overleg**. De Lidstaten moeten overleg plegen teneinde het geschil te regelen binnen een termijn van twee jaar (die één keer kan verlengd worden voor een maximumperiode van één jaar). Als er een oplossing wordt gevonden, kan de belastingplichtige deze aanvaarden of weigeren.

In geval dat de belastingplichtige weigert of als er een meningsverschil is tussen de bevoegde autoriteiten, dan komen we aan de laatste fase: de arbitrage.

De betrokken Lidstaten richten, onder bepaalde voorwaarden, een “*adviescommissie*” of een “*commissie voor alternatieve beslechting van geschillen*”.

De *adviescommissie* zal binnen de zes maanden na de oprichting van de commissie een advies afleveren over de manier waarop het conflict moet opgelost worden.

De *commissie voor alternatieve beslechting van geschillen* zal het geschil via andere technieken regelen, zoals bemiddeling, verzoening en expertise.

De staatsoverheden zullen de keuze hebben om ofwel het advies van één van deze commissies te volgen, in dat geval wordt het advies bindend, of om een andere oplossing voor te stellen.

Bij gebrek aan een beslissing of uitvoering van deze beslissing zal de belastingplichtige de zaak aanhangig kunnen maken bij de rechtbanken op de autoriteiten te dwingen hun verplichtingen na te komen.

Deze nieuwe Richtlijn is van toepassing op bezwaren die ingediend worden na 1 juli 2019, betreffende inkomsten verkregen tijdens een belastbare periode startend vanaf 1 januari 2018.

Door elk risico op dubbele belasting uit te schakelen, versterkt deze nieuwe regeling de rechtszekerheid binnen de Europese Unie. De economische groei en investeringen zullen er alleen maar nog meer door gestimuleerd worden.

Joséphine TERLINDEN

Nieuwe verhogingen van het minimum van belastbare winsten in geval van het ontbreken van of laattijdige indiening van aangifte door een onderneming

Het minimum totaalbedrag van belastbare winsten in geval van het ontbreken van een aangifte of laattijdige aangifte van vennootschapsbelasting of belasting van niet-inwoners vennootschappen werd bij de laatste hervorming van de vennootschapsbelasting (zeer) sterk verhoogd.

Terwijl dit minimum totaalbedrag vroeger 19.000,- euro bedroeg, voorziet de wet voortaan dat “in geval van het ontbreken of laattijdige indiening hiervan door een vennootschap die onderworpen is aan de vennootschapsbelasting of aan de belasting van niet-inwoners vennootschappen conform artikel 227, 2°, het minimum van belastbare winsten vastgesteld is op 34.000,- euro”. Dit bedrag zal opgetrokken worden naar 40.000,- euro voor het aanslagjaar 2021 (verbonden met een belastbare periode die ten vroegste start op 01/01/2020).

Maar dit is niet alles...

Een Koninklijk Besluit van 29 juli laatstleden (gepubliceerd op 26/08/2019) zegt dat dit minimum-

bedrag van belastbare winsten bovendien zal vermeerderd worden in geval van herhaaldelijke inbreuken volgens trappen gaande van 25% tot 200%. Vanaf 5 september 2019 zal dit bedrag in geval van herhaaldelijke inbreuken verhoogd worden:

- met 25% in geval van een tweede inbreuk;
- met 50% in geval van een derde inbreuk;
- met 100% in geval van een vierde inbreuk;
- met 200% in geval van een vijfde inbreuk of een daaropvolgende inbreuk.

Om het percentage van verhoging van het minimum van belastbare winsten te bepalen dat toegepast moet worden, is er voorzien dat de vorige inbreuken niet in aanmerkingen worden genomen indien geen enkele inbreuk werd gesanctioneerd voor de laatste 4 aanslagjaren die voorafgaan aan het aanslagjaar waarin de nieuwe inbreuk van het ontbreken van aangifte of laattijdige indiening hiervan, werd gepleegd.

De bepaling van een minimum totaalbedrag heeft als doel te vermijden dat de fiscus een ambtshalve belasting moet vestigen die voldoende gemotiveerd is in geval van niet-neerlegging of laattijdige neerlegging van een fiscale aangifte. De belasting van dit forfaitaire minimum wordt vaak gebruikt door de belastingadministratie, omdat ze het voordeel heeft een wettelijk vermoeden in te stellen die de rechter maar moeilijk als een “arbitraire” belasting kan verwerpen (wat

niet wilt zeggen dat dergelijk vermoeden niet kan omgekeerd worden, meer bepaald door het aantonen van het juiste bedrag van de belastbare inkomsten).

“

De bepaling van een minimum totaalbedrag heeft als doel te vermijden dat de fiscus een ambtshalve belasting moet vestigen die voldoende gemotiveerd is in geval van niet-neerlegging of laattijdige neerlegging van een fiscale aangifte. De belasting van dit forfaitaire minimum wordt vaak gebruikt door de belastingadministratie, omdat ze het voordeel heeft een wettelijk vermoeden in te stellen die de rechter maar moeilijk als een “arbitraire” belasting kan verwerpen (wat niet wilt zeggen dat dergelijk vermoeden niet kan omgekeerd worden, meer bepaald door het aantonen van het juiste bedrag van de belastbare inkomsten).

Zie er dus maar op toe dat u de fiscale aangifte van uw bedrijf binnen de wettelijke termijnen indient.

”

Zie er dus maar op toe dat u de fiscale aangifte van uw bedrijf binnen de wettelijke termijnen indient.

Chloé BINNEMANS

IDEFISC

Tel. : 02/646 46 36

Fax : 02/644 38 00

IDEFISC wordt uitgegeven
door Thierry AFSCRIFT
in samenwerking met
Pascale HAUTFENNE hoofdredacteur
en

Chloé BINNEMANS
Séverine SEGIER
Mélanie DAUBE
Jonathan CHAZKAL
Joséphine TERLINDEN

Verantwoordelijke uitgever:

Thierry AFSCRIFT
Lensstraat 13
1000 Brussel

Internet

<http://www.idefisc.be>

Volgend nummer:

December 2019

Wil u Idefisc per e-mail
ontvangen, stuur dan
uw e-mailadres naar
info@idefisc.be.

De door Idefisc gepubliceerde infor-
matie is louter informatief. Het betreft
geen juridisch advies aangaande
welbepaalde situaties.

Deze uitgave is tevens verkrijgbaar
in het Frans. Indien u de Franse tekst
wenst te ontvangen, kan u een e-mail
sturen aan info@idefisc.be. Wij passen
onze databank vervolgens in die zin
aan.

Design by Artwhere
www.artwhere.be